

door Mia Dreese

Over een van de iconen van de Nederlandse Jazzwereld, de fluitist Chris Hinze, is onlangs een vuistdikke, meer dan een kilo wegende biografie verschenen. Die begint met een uitgebreide uiteenzetting van de (interessante, maar gecompliceerde) familiegeschiedenis. Duidelijk is dat hij Indisch bloed heeft, en een Duitse moeder. Door de uitgebreide beschrijving van zijn jeugd wordt begrijpelijk dat Chris Hinze in zijn latere leven geïnteresseerd was in allerlei muziekuitingen, zowel in het klassieke als het 'entertainment' genre. Zijn eerste instrument was de piano; op zijn zeventiende speelde hij al in een dixielandband in de Haagse Jazzclub. Chris was heel handig in het vinden van optredens. Het boek beschrijft zijn avonturen in en vooral buiten Nederland, met vrouwen, drank en veel optredens. Maar hij begreep in die tijd dat hij zich niet kon vergelijken met beroemde jazzpianisten en besloot op zijn vierentwintigste zelf muziek te gaan componeren en klassiek fluit te gaan studeren, eerst bij Govert Jurriaanse en daarna aan het conservatorium van Den Haag bij Frans Vester. Chris beschrijft de verschillende fluiten waar hij op speelt en de versterkingapparatuur die hem het meest bevalt. Hij noemt zichzelf een 'romantische fluitist'; zijn soort spel is niet erg geschikt voor het spelen van rauwe, agressieve free jazz, wat hij trouwens ook nooit geambieerd heeft.

De biografie (met soms meer dan 40 voetnoten per hoofdstuk) gaat daarna door met beschrijvingen van zijn talloze optredens en opnamen, zijn ontdekking van zen en andere vormen van meditatie, van ontmoetingen en samenwerking met talloze bekende namen uit de jazzwereld (het namenregister leest als een korte geschiedenis van de jazz) en een overzicht van al zijn plaat- en cd-opnamen. De bijgevoegde cd met een compilatie van zijn vele opnamen is een prachtig document dat bij mij hier en daar nostalgische gevoelens oproept. En heel interessant vind ik de vele foto's, die een mooi beeld geven van alle contacten die Hinze over de hele wereld heeft opgebouwd, van Australië tot India, van Duitsland tot Tibet. Wie Chris een beetje kent, is niet verbaasd over deze bijzonder uitvoerige, mooie biografie. Kees Ruys – Chris Hinze. Een biografie. Uitg. In de Knipscheer, Haarlem 2015

Bron: *Fluit* (Nederlands Fluit Genootschap), 2015/4